

[Bent Sørensen.]

forudses, at kommuner, der i dag dækker hele restbeløbet for de laveste indtægter, vil henholde sig til kun at dække de 2/3, fordi udgifterne til at dække for de højeste indtægter vil betyde en stor stigning i de samlede kommunale tilskud.

Disse bemærkninger skal dog ikke opfattes således, at jeg ikke kan tilslutte mig det, der står i betænkningen om, at ministeren skal forsøge at skabe mulighed for reel ligestilling mellem de elever, der vælger at opfylde undervisningspligten i folkeskolen, og de elever, der vælger at opfylde den på en eller anden kostskole. Men jeg har ønsket at understrege, at en sådan ordning ikke må få social slagside, og at den ikke må forrykke de udgifter, der er pålagt kommunerne. Det er derfor også nødvendigt, at en ordning af en eller anden slags skabes ved forhandling med de kommunale organisationer og andre interesserede parter.

I den skrivelse, som udvalget har modtaget fra Danmarks Lærerforening, peges der på, at det bl. a. vil være nødvendigt for at fravige samtidighedsprincippet, at der gennemføres mulighed for at indføre en „klassens time“ i 7. skoleår. Udvalget har fulgt denne henstilling og oven i købet udvidet den, således at det kommer til at gælde for alle klasser efter det 6. skoleår. Det er en vigtig nyskabelse, der hermed sker, og jeg tror, det er noget, der vil få stor betydning, da netop klasselærerens funktioner ikke er lette at udføre, samtidig med at han skal varetage den almindelige undervisning. Nu får klasselærerne mulighed for i en time om ugen at beskæftige sig med alle de ting, der er nødvendige, og som der ikke er afsat egentlige timer til.

Et nødvendigt led i gennemførelse af den udvidede undervisningspligt er øgede hjælpemidler for de vanskelige elever. På dette område er der allerede sket noget, idet undervisningsministeriet har udsendt vejledning om folkeskolens specialundervisning af elever med adfærdsproblemer og psykiske lidelser. I amterne er der god gang i opbygning af observationsskoler, så dette problem er man også ved at få løst.

Som jeg indledte med at sige, er der i udvalget gjort meget for at skabe enstemighed bag lovforslaget, og jeg vil gerne takke ministeren for hans positive indsats

for at få så mange af folketingets partier som muligt til at slutte op. Desværre er de mange bestræbelser ikke lykkedes helt. Men da jeg har forstået, at man ønsker udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, kan jeg kun udtrykke håbet om, at man i venstre og det radikale venstre vil ændre indstilling, således at lovforslaget kan vedtages enstemmigt ved tredje behandling. Kun med vedtagelse af dette lovforslag skabes der den fornødne ro til at gennemføre den store del af reformen pr. 1. august 1974.

Flemming Jensen: I det lovforslag, som vi nu har til anden behandling et stykke ind i april måned, står der bl. a., at loven har virkning fra 1. april 1972. Det understreger vistnok mere end meget andet, at forslaget er kommet særdeles sent. I øvrigt har vel mange skoler allerede indrettet sig efter den forventede lov. Er der noget, man i de kredse, som skal forvalte lovene herfra, med rette er vred over, så er det at få afgørelserne sent. Dette lille hjertesuk for at bede ministeren tage tidsfaktoren mere med ind i billedet næste gang.

Tidsfaktoren er i øvrigt væsentlig af én grund mere. Hvis man ønsker en virkelig bred debat om det, der forelægges her i tinget, kræver det tid. Organisationerne følger selvfølgelig med i, hvad der sker, og de skal nok lade høre fra sig. Men hvad med den anden kreds? Hvad med forældrene? De skal simpelt hen have mere tid for at gøre sig gældende, ellers går det som med debatten om seksualundervisningen.

Jeg er enig med den sidste ordfører i, at det havde været ønskværdigt, om der var blevet, hvad man herinde kalder bred enighed om dette lovforslag. Det konservative folkeparti havde i hvert fald ønsket det. Men vi skal erkende, at der lægges forskellig vægt på de forskellige dele af lovforslaget. For os er det og har det gennem mange år været vigtigt, at undervisningspligten blev udvidet. Som jeg nævnte ved første behandling, kunne man måske have fundet et tidspunkt, hvor baggrunden for denne udvidelse var mere rimelig. På mange måder er jeg enig i de udtalelser, Danmarks Lærerforening er fremkommet med over for udvalget. Men når det er sagt, skal det også nævnes, at en kortere udsættelse af undervisningspligtens udvidelse tilsyneladende ikke